

Osnovna škola “Antun Klasinc” Lasinja, učiteljica Anita Štaudinger:

“I moji učenici i ja smo, na žalost, u nekom trenutku naših života bili primorani boraviti u bolnici. Kao pacijenti, kao pratnja i potpora pacijentu, ili kao član obitelji koji je posjećivao nekoga u bolnici. Koliko se god naše požrtvovne liječnice, liječnici i ostalo osoblje trudili olakšati te dane, oni su i dalje to - dani u bolnici. Dani bez stalne podrške i utjehe naših najmilijih, dani neizmjerne neizvjesnosti, straha, zebnje. Među stranim zidovima, na stranom krevetu. Izmještenima iz utješne svakodnevice, svaka situacija koja izmami i najsramežljiviji osmjeh je najveća sreća. Bila sam na odjelu pedijatrije jedne zagrebačke bolnice kad je vaša moćna garda osmjehonositelja umarširala i napravila pomutnju. Malo, pomalo - sramežljiva su dječica reagirala na vaše vesele priče i svirku. I nastao je pravi tulum! Svi smo zaboravili gdje smo na tih par minuta. I na tome vam puno hvala! Hvala vam na neumornom poslu kojeg odrađujete, hvala vam što mislite na malene, hvala vam što mislite na starije. Hvala vam što ste odabrali ovu plemenitu misiju!”

Osnovna škola Barilović, školska knjižničarka Lorena Klokočki:

“Hvala Vam na prekrasnom projektu i na svemu što radite za potrebite diljem zemlje. Želimo Vam puno sreće u danjem radu i veselimo se nekim budućim projektima!”

Osnovna škola Belec, ravnateljica Nikolina Puklin:

“Osnovna škola Belec uključila se u vaš projekt “Djeca u školama za djecu u bolnicama” i drago nam je što smo mogli sudjelovati u ovoj vašoj hvalevrijednoj akciji!”

Osnovna škola Berek, učiteljica Sanja Radošević:

“Sa zadovoljstvom smo se i ove godine odazvali vašem projektu te uživali crtajući klaune. Nadamo se da će crteži uljepšati djeci boravak u bolnicama. Želimo vam puno uspjeha i veselja u daljnjem radu. Iznimno smo sretni što smo sudjelovali u projektu te vam šaljemo veliki pozdrav!”

Osnovna škola Braća Ribar Posedarje, učiteljica 3. razreda Radojka Knežević, učiteljica 4. razreda Milena Zurak, razrednica 5.a razreda Silvana Medić, razrednica 5.b razreda Zrinka Dežmalj:

“U projekt uključili smo se sa svojim učenicima jer nas je oduševila sama ideja, kako nas tako i učenike, kako možemo uveseliti druge oko nas, posebno djecu kojima je veselje u takvim trenucima neizmjenno važno. Učenicima je jako važno i osjećaju se jako lijepo kad mogu pomoći svojim vršnjacima. Kroz svoje crteže su htjeli izraziti svoje osjećaje i empatiju prema drugima. Također smo mišljenja da „slika govori tisuću riječi” te da se mnogi učenici lakše izražavaju kroz sam crtež, da putem njega mogu lakše izraziti ono što zaista osjećaju. Razvijanje kulture pomaganja na razne načine, jedni prema drugima, je neizmjenno važno. Nadamo se da će djecu uveseliti radovi njihovih vršnjaka te da će im uljepšati boravak u bolnici.”

Osnovna škola “Fran Koncelak” Drnje, Područna škola Torčec, učenici:

“Mi smo učenici Područne škole Torčec. U cijeloj školi nas je osmero pa smo se potrudili nacrtati najljepše klaunove. Uživali smo u izradi i nadamo se da će naši radovi nasmejati dječicu u bolnicama. Hvala i vama što ih obilazite i omogućavate da se osjećaju kao negdje drugdje.”

Osnovna škola Gornje Vrapče, pedagoginja Vedrana Medojević:

“S učenicima drugog razreda uključila sam se u hvalevrijedan projekt „Djeca u školama za djecu u bolnicama“ u sklopu naše Edukativne grupe jer je to bila izvrsna prilika da učenici na kreativan i iskustven način, pomaganjem drugoj djeci, razviju empatiju te osjećaj sreće i zadovoljstva što su malom gestom nekom od vršnjaka pružili podršku i izmamili osmijeh na licu. Učenici su tijekom provedbe projekta bili jako uzbuđeni te na svakom susretu spominju CRVENE NOSOVE. Nadamo se da će radovi naših učenika djeci u bolnici barem malo olakšati dane provedene na liječenju!”

Osnovna škola Ivana Gorana Kovačića Vinkovci, učiteljica Branka Gale:

“Djeca su naše bogatstvo. Zdravlje je naš najveći dar. Kad imamo zdravo dijete, sve je ostalo manje važno. Trebamo se sjetiti djece koja leže u bolničkim posteljama željna druženja, trčanja, smijeha. CRVENI NOSOVI svakodnevno čine dobra djela u bolnicama pa je i naš razred želio malo uljepšati teške trenutke u bolnici, svojim crtežima koje su stvarali s puno ljubavi i empatije. Smatramo da je važno djecu osvještavati o najvažnijim životnim stvarima, širenju ljubavi, razumijevanju, empatiji. Ovaj projekt je hvale vrijedan. Samo tako nastavite!”

Osnovna škola Ivana Nepomuka Jemeršića Grubišno Polje, učiteljica hrvatskoga jezika Petra Horvat:

“Osnovna škola u Grubišnom Polju nosi ime po Ivanu Nepomuku Jemeršiću koji je bio svećenik i učitelj. Volio je djecu, zalagao se za njihovu dobrobit. Mjesec svibanj svake godine posvećen je upravo njemu te se održava manifestacija pod nazivom Jemeršićevo proljeće i bazira se isključivo na talentima i sportskim aktivnostima naših učenika. Smatrala sam da bi time i ovaj vaš projekt bio idealan za našu manifestaciju. Učenici naše škole vrlo rado sudjeluju u svemu pa su se tako bez razmišljanja i puna srca i empatije uključili u projekt. Atmosfera je bila ugodna, intimna, puna suosjećanja, smijeha što je rezultiralo prekrasnim crtežima od onih najmanjih do najvećih u našoj školi. Ponosna sam na sve njih! “

Osnovna škola Jelkovec, učiteljica Dijana Digula:

“Motivacija za uključivanje u projekt su bila djeca i njihov boravak u bolnici. Htjeli smo i mi nekome uljepšati dan , izazvati osmijeh na licu i sreću u srcu. Učenici su tijekom crtanja bili uzbuđeni, ponosni i sretni.”

Osnovna škola Karlobag, profesorica engleskog jezika i književnosti Stanka Ilić:

“Iako imamo unaprijed dogovoreni godišnji plan za sat razredništva, uvijek smo fleksibilni i otvoreni za nove i dodatne teme za koje učenici pokazuju interes ili potrebu. Tako je bilo i u ovom slučaju. Naša ravnateljica Ana-Marija Devčić prosljedila mi je poziv za projekt Udruge CRVENI NOSOVI klaunovidoktori, a kada sam poziv predstavila učenicima, oni su bez oklijevanja odlučili sudjelovati sa svojim crtežima. Na satu razredne zajednice razgovarali smo o Udruzi i plemenitoj ideji koja je pokretač ovog projekta. Učenici su podijelili svoja osobna iskustva, kako su se osjećali kada su sami bili bolesni ili kada su bili u bolnici. U razredu se poveo razgovor o empatiji i inkluziji te osobito o malim djelima pažnje koji mogu uvelike olakšati teška razdoblja i donijeti osmijeh i nadu kada nam se čini da je sve strašno, ozbiljno i da je nestala bezbrižnost i zaigranost. Dok su crtali svoje crteže, radovali su se pomisli da će upravo oni svojim crtežom nekoga razveseliti i da će vrijeme koje su uložili, čak i na taj posredan način, pokloniti nekom djetetu koje je možda prestrašeno i zabrinuto. Kada smo radove izložili na školskim hodnicima, učenici su ponosno pokazivali svoje radove i objašnjavali učenicima drugih razreda koja je ideja iza tih radova i kako će upravo njihovi radovi pomoći razveseliti neko dijete koje se nalazi u bolnici. S obzirom na oduševljenje drugih učenika, vjerujem da će i ostali razredi, prema lijepom primjeru koje su im dali osmaši, i sljedeće godine sudjelovati sa svojim radovima.”

Osnovna škola Ksavera Šandora Gjalskog, Područna škola Martinišće, učiteljica Lorena Martinić:

“Osobno sam se odlučila na sudjelovanje u projektu jer sam i kao mala stvarala kreativne crteže za djecu u bolnici. Moji radovi mene kao klinke krasi pedijatrijski odjel Opće bolnice Zabok i ovo mi se činilo kao odlična prilika da takvo iskustvo podijelim i sa svojim učenicima. Na moj prijedlog učenici su reagirali s oduševljenjem i velikom zainteresiranošću te odmah prionuli na rad. Veselila ih je činjenica da svojim postupkom mogu izazvati osmijeh na nečijem licu kome je to zaista potrebno!”

Osnovna škola Mate Lovraka Kutina, profesorica Senka Štetić:

“Moja kćer boravila je 3 mjeseca u bolnici. Više puta su je posjetili klaunovidoktori, a tijekom posjeta sam vidjela kako unose radost na lica malih heroja. Kada sam saznala za projekt “Djeca u školama za djecu u bolnicama” nisam mogla propustiti priliku za sudjelovanje učenika i razvijanja empatije za bolesnu djecu. Na satu razrednika učenici su se upoznali s materijalima projekta, a nakon toga su iznosili vlastita iskustva, osjećaje i razloge boravku u bolnici te crtali crteže odabranih klaunovidoktora.”

Osnovna škola Matije Gubec Magadenovac, Područna škola Kućanci, učiteljica Ines Mazur Vidaković:

“Ovim vam se putem želimo zahvaliti za osmjeh koji (do)nosite u džepovima. Upoznali smo se s vašim radom, podijelili neka osobna iskustva i poželjeli biti dio ovog projekta. Nadamo se kako ćemo svojim sudjelovanjem i mi barem mrvicu pridonijeti vašem plemenitom radu.”

Osnovna škola Mitnica, učiteljica Katarina Kalinić:

“Od kako sam prvi put čula za vas i vaše djelovanje u bolnicama, oduševljena sam. Tako jednostavno, a tako potrebno. Mislim, da vaša prisutnost čini čuda kod djece, a i mala čuda, osmjesi, dobra energija, pozitivna, je ponekad dovoljno za put ka ozdravljenju. Smatram da bi se trebali ugledati u vas te, poput vas, potražiti u sebi onu dječju energiju koju često zatamimo. Svijet bi bio ljepše, pravednije i mirnije mjesto. Molim vas, ne odustajte od svoje misije, tko će ako ne vi?”

Osnovna škola Mitnica, učiteljica Matea Karlić Grnja:

“Primivši vašu poruku i vidjevši najveselije klaundoktore, odlučismo se i mi pridružiti vašem projektu. Nakon gledanja videa i čitanja brošure motivirali ste nas da i mi budemo maleni dio nečeg tako humanog, prekrasnog, nesebičnog i hvalevrijednog. Razmišljajući i pričajući o ispunjenim zidovima crteža najsretnijih klaundoktora pretvaraju i najhladnije zidove bolnice u neko toplo, drugo mjesto. Ako barem jedan crtež nacrtanog klaundoktora izmami osmijeh na lice, naša mala srca bit će ispunjena radošću. Hvala vam što činite za one kojima je vaš osmijeh najpotrebniji.”

Osnovna škola Posavski Bregi, učiteljica Tamara Dananić:

“Neopisivo nam je drago što smo se mogli uključiti u projekt. Prije svega, danas učenici jako malo razgovaraju o svojim emocijama. Tijekom sata razrednika otvorili smo temu emocija u kojoj su učenici progovorili o osjećaju straha, tuge, zabrinutosti, neizvjesnosti i dr. Razgovarali smo o klaundoktorima koji su veselih i šarenih boja. Donose radost i veselje. Učenici su iznijeli i svoja osobna iskustva tijekom boravka u bolnici i susreta s klaundoktorima. Ponekad je potrebno pričati i o negativnih emocijama kako bismo osvijestili kako je potrebno pomagati drugima, uključiti se u projekte pomoći, jer malim trudom možemo učiniti mnogo za druge. Isto tako, potrebno je osvijestiti zahvalu za zdravlje i da su nematerijalne stvari neprocjenjivo bogatstvo. Nadam se da će radovi mojih učenika donijeli osmjehe na lice mnogih i tako barem na trenutak uveseliti potrebite. Učenici su s velikim veseljem crtali za njih. Od srca Vam hvala na ovim projektima koji osvijeste i nas velika i njih malene.”

Osnovna škola Slavka Kolara Kravarsko, učiteljica Renata Kolarec:

“Posjet liječniku je nelagodan za dijete i javlja se osjećaj straha i djeca često pružaju otpor. Ponekad djeca liječnikovu ozbiljnost i usredotočenost tumače kao ljutitost, misle da su nešto krivi i da se liječnik na njih ljuti. Važno je i ponašanje roditelja prilikom odlaska liječniku. Djeca su kao mali «radari», osjećaju stanje i emocije svojih roditelja i zdravstvenog osoblja. Ako je roditelj uplašen i dijete će biti uplašeno, ako je roditelj napet i nervozan i dijete će se osjećati isto. Ukoliko su roditelji i liječnici spremni i mirni, dijete će vjerovati i naučit će se suočavati s teškim, ponekad i bolnim situacijama. Na satu razrednika djeca su prepričavala svoje posjete liječniku i naveli razloge. Opisivali smo kako izgleda liječnikova soba i tko sve može biti u njoj. Uključili smo i osjetila, opisali kako soba miriše, kakvi se zvukovi čuju, što smo sve zapazili. Učenici su opisivali i svoje emocije, ugodne i neugodne te koje su tjelesne reakcije pri tome doživjeli. Razgovarali smo kako možemo umiriti neugodne emocije i kako sami sebi možemo pomoći. Naglasili smo važnost projekta u kojem sudjeluju klaunovidoktori koji pomažu kako bi se djeca ugodnije osjećala jer neugodne emocije mogu otežati simptome bolesti i utjecati na suradnju s liječnikom koja je vrlo važna za uspješno liječenje i pomoć koju pružaju liječnici. Složili smo se svi u razredu da je misija klaunovadoktora vrlo važna i pomaže djeci. Projekt je hvalevrijedan i klaunovi uz stručnost pokazuju empatiju i razumijevanje dječjeg svijeta. Učenici i ja dogovorili smo da sami od svog džeparca i od srca doniramo za vašu misiju. Crteže smo izradili s puno truda i zahvalnosti. Poruka za kraj: Želimo vam puno uspjeha i zadovoljstva u radu! Budite blagi i pružite prijateljstvo djeci kada je najpotrebnije u trenucima bolesti!”

Osnovna škola Supetar, razrednica 5.c razreda Ines Rakela:

“Uključili smo se u Vaš projekt Djeca za djecu, jer smatram da se djeca mogu poistovjetiti s vršnjacima, mogu bolje razumjeti kako se osjećaju, koje strahove i želje imaju te će djeci koja djelić djetinjstva provode u bolnici biti drago vidjeti njihove radove. Jedan naš učenik je osobno iskusio boravak i posjet doktora klaunova, tako da je cijela priča dobila i jednu osobnu notu.”

Osnovna škola Veliko Trojstvo, učiteljica Spomenka Pavšek:

“Mišljenja smo da je projekt zaista vrijedan truda, ne samo kao sudjelovanje nas djece svojim likovnim radovima, već na način da bi klaunovi doktori trebali postojati u svakoj bolnici u Republici Hrvatskoj. Nedavno operirana dvojica učenika podijelili su svoje mišljenje o boravku u bolnici i rekli da bi i njima bilo drago da su uz njih bili klaunovi doktori i na taj način pomogli da se djeca lakše nose sa stresom. U našoj bjelovarskoj bolnici volonteri raznim aktivnostima nastoje djeci olakšati i uveseliti dane koje nažalost moraju provesti u bolnici. Stoga su oslikali i zidove te redovito uređuju ambijent, skupljaju igračke, no svakako bi inicijativa CRVENI NOSOVI klaunovidoktori doprinijela, kako u našoj bjelovarskoj, tako i u svim bolnicama da se djeca osjećaju bolje, sretnije u njima ionako teškim trenucima. Naši crteži najmanje su što možemo učiniti da bi smo nekoga utješili, razveselili ga i ohrabрили tijekom liječenja u bolnici. Rado ćemo i ubuduće sudjelovati u takvim projektima.”

Osnovna škola Vežica Rijeka, učiteljica Nikol Belasić:

“Moji prvašići su isto djeca te su u ovaj projekt ušli otvorena i čista srca. Zajedno smo učili o emocijama, empatiji i pomaganju drugima. Nastojala sam osvijestiti učenike da svoju sreću i radost dijele s drugima i tako im pomognu kada je najteže. S velikim interesom i zadovoljstvom sudjelovali smo u ovom hvale vrijednom projektu i sretni smo što smo ovako maleni uspjeli pomoći mnogima kojima je pomoć potrebna.”

Osnovna škola Viktora Cara Emina Lovran i Područna škola Eugena Kumičića Mošćenička Draga, učiteljice Olena Maksimov i Gabrijela Adulmar:

“U ovaj projekt smo se prijavile kako bismo kod učenika probudili svijest i empatiju prema onima kojima je to potrebno, te na taj način razvili svijest kako bi ovaj svijet postao bolje mjesto za svih nas.”

Osnovna škola Vrpolje, učiteljica Ines Periša:

“Odlučila sam zajedno s učenicima sudjelovati u projektu „Djeca u školama za djecu u bolnicama” jer smatram kako je ovo vrijedna akcija koja potiče učenike na razvijanje empatije. Uči djecu kako je zdravlje veliko bogatstvo te potiče suosjećanje za one koji su bolesni. Kroz nastavni program, satove razrednika, razgovarali smo o osjećajima (strah, nelagoda). Pričali su svoja iskustva, kako se osjećaju kad su bolesni ili netko njima blizak. Zaključili su da mogu pomoći sudjelovanjem u projektu. S veseljem i entuzijazmom su crtali klaunove. Vjeruju kako će njihovi crteži donijeti radost i osmijeh kod djece u bolnicama.”